

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΙΛΛΟΙ»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2013

Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Μαρίας οσίας Της Αιγυπτίας

Ιανουαρίου ιερομάρτυρος. Αλεξάνδρας Της βασιλίσσης,
Αναστάσιου Α' Αντιοχείας οσίου, Μαξίμου Κωνσταντινουπόλεως
ἔτος 6^ο Τεύχος 248

Κυριακή Ε' Νηστειών – Οσίας Μαρίας Αιγυπτίας

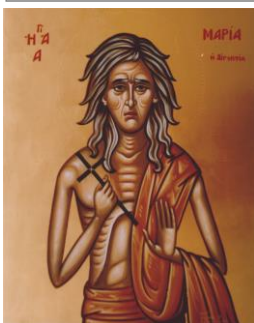
Αν ο «Άσωτος», όπως τον γνωρίζουμε μέσα από την ομώνυμη παραβολή, είναι για μας, κατά τις πρώτες ημέρες του Τριωδίου, η θεωρητική πλευρά της πορείας του ανθρώπου από την αμαρτία στη μετάνοια στην Ε' Κυριακή των Νηστειών, βλέπουμε όλη αυτή τη διαδικασία, τον κοπιώδη και ανηφορικό δρόμο του γυρισμού, να παίρνει σάρκα και οστά, να γίνεται πράξη, στο πρόσωπο στο οποίο η Εκκλησία μας αφιέρωσε την Κυριακή αυτή• Την οσία Μαρία την Αιγυπτία.

«Η Μετάνοια στην πράξη». Ένας άλλος τίτλος λοιπόν που μπορούμε να αποδώσουμε στη σημερινή Κυριακή. Η μεταστροφή από μια ζωή βουτηγμένη κυριολεκτικά στο βόρβορο της αμαρτίας, από μια ψυχή που έζησε την πτώση στον έσχατο βαθμό, στη ζωή της αγιότητας, της ανοδικής στον ουρανό πορείας, της με το Θεό κοινωνίας, της ανείπωτης χαράς και αγαλλίασης στην αιώνια χαρά της Βασιλείας του Κυρίου μας.

Πλησιάζοντας λοιπόν στο τέλος της Μ. Τεσσαρακοστής, η Εκκλησία μας, μας δίνει ένα γερό ταρακούνημα, «προς διέγερσιν των ραθύμων και αμαρτωλών εις μετάνοιαν». Θέλοντας να μας βοηθήσει να κορυφώσουμε τους αγώνες μας, φέρνει μπροστά μας ένα ζωντανό παράδειγμα μετανοίας και σωτηρίας. Όχι πια με παραβολές μα με πρόσωπα ζωντανά. Με μια θαυμαστή γυναικεία μορφή που ξεπέρασε τον ίδιο της τον εαυτό και μπόρεσε να προχωρήσει από το «παρά φύσιν» στο «υπέρ φύσιν». Η οσία Μαρία η Αιγυπτία από τον πλέον βρωμερό βούρκο της αμαρτίας, με μια ψυχή καταλεκιασμένη και καταπληγωμένη από τα πυρωμένα βέλη του πονηρού, αξιώθηκε με την ειλικρινή της μετάνοια και την υπεράνθρωπη άσκηση της, όχι μόνο να φτάσει τους μεγαλύτερους ασκητάς μα και να τους ξεπεράσει. Έγινε ανώτερη απ' τους μάρτυρες, τους ομολογητές, κι αυτούς ακόμη τους θαυματουργούς αγίους. Έφθασε τα μέτρα της τελειότητας.

Η ΑΜΑΡΤΙΑ

Το μεγαλύτερο πρόβλημα στη σχέση μας με το Θεό, είναι η αποστασία μας. Είναι η «αποδημία μας εις χώραν μακράν». Αυτό το βλέπουμε μεν

θεωρητικά στο πρόσωπο του «Ασώτου», μα το κατανοούμε, γίνεται χειροπιαστό, στην κακώς αυτονομημένη αρχικά και αλλοτριωμένη ζωή της οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας. Και αυτή, όπως φυσικά και κάθε αμαρτωλός, απεδίησε. Έφυγε μακράν του Θεού. «Όταν αμαρτάνουμε, μας λέγει ο ι. Χρυσόστομος, φεύγουμε από το Θεό, δραπετεύουμε, φεύγουμε σε ξένη χώρα...».

Απομακρυνόμενοι κάνουμε και το πρώτο βήμα της αποστασίας μας. Το δεύτερο βήμα είναι ο διασκορπισμός. Ο διασκορπισμός της «πατρικής ουσίας» στην παραβολή του «Ασώτου», το ξεπούλημα σώματος και ψυχής στην οσία Μαρία την Αιγυπτία. Τελικά «Στη χώρα της αμαρτίας η ζωή του ανθρώπου είναι ένας διασκορπισμός των θείων χαρισμάτων. Όλες οι Θείες δωρεές με τις οποίες προικίσθηκε από το Θεό ο άνθρωπος για να εργασθεί τη σωτηρία του, δαπανώνται ασώτως: Δηλαδή, δαπανώνται σε μια ζωή μακράν της σωτηρίας, μακράν του Σωτήρος Χριστού». (Ιερομ.Γρηγορίου. Η ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ. Σελ.23).

Τα αποτελέσματα αυτής της ζωής φαίνονται καθαρά στο βίο της οσίας Μαρίας. Το πόσο μπορεί η αμαρτία να κυλήσει τον άνθρωπο και να τον οδηγήσει στην έσχατη πτώση, να τον στείλει με μαθηματική ακρίβεια στην καταστροφή και την απώλεια, και μαζί μ' αυτόν να γκρεμιστούν και άλλοι, χαράσσεται με έντονα και μελανά χρώματα σήμερα.

Το να απομακρυνθεί κανείς απ' την μοναδική πηγή ζωής, το να αποκοπεί απ' τις ρίζες του σημαίνει αποξήρανση. Σημαίνει σκοτάδι, σημαίνει χάος. Και είναι επόμενο αφού όπως σημειώνει ο Άγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος, «Τέτοιοι είναι εκείνοι που ζουν μέσα σε αμαρτίες. Όπως δηλαδή είναι οι νεκροί μέσα στο σκοτάδι, έτσι είναι κι αυτοί. Κι αν περιφέρουν αναρίθμητες λαμπάδες, κι αν κοιτάζουν προς τον ήλιο, κι αν γίνονται χαρούμενοι από τα φορέματα και την άλλη περιποίηση, δεν είναι καθόλου σε καλύτερη θέση από εκείνους που πέθαναν και βρίσκονται μέσα στο σκοτάδι, αλλά και σε πολύ χειρότερη, όσο το μιν ένα είναι φυσικό πράγμα, ενώ το άλλο αποτελεί αντικείμενο της ελεύθερης εκλογής τους».

«Θεέ, απόστα απ' εμού, οδούς σου ειδέναι ου βούλομαι». Είναι η φωνή του ανθρώπου που αμαρτάνει και που μένει πεισματικά προσκολλημένος στην αμαρτία. Του ανθρώπου που διώχνει απ' τη ζωή που το Θεό για να μπορεί ανενόχλητα και ανενδοίαστα να εκδαπανάται μέσα στα πάθη του και να σπαταλά ασώτως «την εαυτού ουσίαν».

«Όλοι βαδίζουν τον πλατύ δρόμο της αμαρτίας, όλοι χάσκουν μπροστά στα υλικά αγαθά αυτού του κόσμου, τρέχουν διαρκώς πίσω από τις σωματικές απολαύσεις, ενώ τις ψυχές τις αφήνουν να λιώνουν από την πνευματική πείνα. Και μολονότι κάθε μέρα δέχονται άπειρα τραύματα από το κακό, ποτέ δεν καταλαβαίνουν τα κακά μέσα στα οποία βρίσκονται». Εδώ λοιπόν χρειάζεται μεγάλη προσοχή. Σήμερα που ζούμε την μεγάλη τραγωδία της αμαρτίας και παράλληλα έχουμε χάσει την έννοια της. Έχουμε αμβλύνει σε αφάνταστο βαθμό το αισθητήριο αυτό ώστε να αμαρτάνουμε χωρίς να το αντιλαμβανόμαστε, χωρίς να μας ενδιαφέρει. Όλοι μας λέμε ναι στην αμαρτία και όχι στην μετάνοια και την αναγνώριση της πτώσεως μας. Πέφτουμε και δεν κάνουμε καμιά προσπάθεια για να σηκωθούμε.

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ

Όσο όμως χαμηλά κι αν έχουμε πέσει, όσο πολλές κι αν είναι οι πληγές μας, ότι κι αν έχει συμβεί, πάντα υπάρχει η ελπίδα. Πάντα ο δρόμος για την επιστροφή και τη σωτηρία είναι ανοιχτός. Δεν υπάρχει αμαρτία (εκτός από την αμετανοησία), που να μην την παραβλέπει ο Θεός, δεν υπάρχει πτώση χωρίς ανόρθωση. Ο ι. Χρυσόστομος μας λέει ότι δεν είναι τόσο φοβερό το να πέσει κανείς. Αυτό σ' όλους μπορεί να συμβεί. Φοβερό είναι το να μην προσπαθήσεις να σηκωθείς. Να παραμένεις πεσμένος.

Αυτό μας τονίζεται μέσω της οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας.

“Έπεσε... Έπεσε στα έσχατα σημεία που μπορεί να φτάσει μια ψυχή. Όμως δεν νέκρωσε ολωσδιόλου τη συνείδηση της. Μπόρεσε τελικά να αντιληφθεί τη θέση της, να συναισθανθεί το μέγεθος και το βάρος της αποστασίας της, να λυπηθεί για την κατάντια της να πει κι αυτή το σωτήριο «αναστάσα πορεύσομαι προς τον πατέρα μου». «Η θλίψη της τότε μετατρέπεται σε αυτοκριτική, σε αυτομεμψία, σε αδυσώπητη καταδίκη της αμαρτωλής ψυχής, σε πύρινους ποταμούς δακρύων,, σε πλήρη απόρριψη και περιφρόνηση του πρότερου βίου, σε άρνηση των παλαιών απολαύσεων και επιθυμιών, σε σταθερή απόφαση για πορεία προς την σωστή κατεύθυνση, χωρίς περιστροφές και παρεκκλίσεις, «ίνα Χριστόν κερδίσει». (Αρχιμαν. Νεκτάριος Ντόβας Μ. Τεσσαρακοστή. Σελ.153).

Αυτό ακριβώς είναι η μετάνοια: η οριακή γραμμή ανάμεσα στον παλαιό αμαρτωλό βίο και την νέα πορεία προς την Ζωή, τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό και Θεό μας. Η μετάλλαξη της ψυχής, η πνευματική μεταμόρφωση, η προοπτική της σωτηρίας, η αισιόδοξη ενατένιση προς τον ουρανό, και την αιωνιότητα. Η απόφαση για μια στροφή 180 μοιρών...». (Αρχιμαν. Νεκτάριος Ντόβας Μ. Τεσσαρακοστή. Σελ.153).

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Έτσι λοιπόν η κατάντια της οσίας Μαρίας, το κατακύλισμα της, δεν της έκλεισε το δρόμο που οδηγεί σε συνάντηση με το Θεό. Δεν την απέκλεισε από τη Θεοκοινωνία. Αυτό σημαίνει ότι όπου κι αν βρίσκεται κανείς, σ' όποια κατάσταση κι αν έχει περιέλθει και για οποιονδήποτε λόγο, άμα καταληφθεί από πόθο θεϊκό, από ζέουσα πίστη, όπως αυτή της οσίας Μαρίας, έχει τη δυνατότητα, μπορεί να διαβεί το δρόμο που οδηγεί στον Αναστημένο Χριστό.

«Τη στιγμή που ο άνθρωπος μεταθέτει τον έρωτα του από τα κτίσματα στον κτίστη αρχίζει αυτή η πορεία. Κανείς δεν πρέπει να αποθαρρύνεται από την κατάσταση του. Δεν πρέπει να σκέπτεται πως γι' αυτόν δεν υπάρχει αυτή η ελπίδα. «Μηδείς οδυρέσθω πταισματα. Συγγνώμη γαρ εκ του τάφου ανέτειλε». Εξ άλλου τα μάτια του Θεού δεν είναι τα ίδια με τα μάτια του ανθρώπου. Ό, τι φαίνεται κοντά στο Θεό για μας τους ανθρώπους, μπορεί να είναι πολύ μακριά απ' το Θεό στα μάτια του Θεού, και ασφαλώς ο Θεός δεν νοιώθει κοντά του τον καθωσπρέπει άνθρωπο με την εξωτερική ευσέβεια και την βεβαιότητα του δικαιωμένου... ενώ εμείς βλέπουμε κοντά στο Θεό τους «προφάσει μακρά», προσευχομένους γραμματείς και φαρισαίους που «έξωθεν μεν φαίνονται ωραίοι, έσωθεν δε γέμουσιν οστέων νεκρών και πάσης ακαθαρσίας». (π. Φιλόθεος Φάρος. ΠΙΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ. Σελ.56).

Ο Χριστός βλέπει κοντά του, ζητά να πάνε μετανοιωμένοι κοντά του, οι τελώνες, οι πόρνες, οι αμαρτωλοί. Ο ίδιος τονίζει ότι δεν έχουν ανάγκη από γιατρό οι υγιείς αλλά οι άρρωστοι. Γι' αυτό κάλεσε κοντά του και την μεγάλη αμαρτωλή, την οσία Μαρία την Αιγυπτία. Της έδειξε νέες προοπτικές, νέους σκοπούς, νέα οράματα. Της άναψε τον πόθο για σωτηρία. Συναντήθηκε μαζί της. Της χάρισε την αγιότητα.. Αδελφοί μου.

«Ιδού αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα», είναι τα λόγια που απευθύνει σήμερα ο Κύριος προς τους μαθητάς του, καθώς προχωρεί προς το εκούσιο πάθος, «ως πρόβατον επί σφαγή». Καθώς προχωρεί για να ολοκληρώσει το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου, με τη μεγάλη θυσία του Σταυρού στο Γολγοθά και να το επισφραγίσει με την Ανάσταση, την αφθαρσία, την αθανασία. Ας τ' ακούσουμε κι εμείς. Ας ανεβούμε, ας πορευθούμε, κι εμείς μαζί του. Ας ακολουθήσουμε τα βήματα του, ας διαβούμε το δρόμο που αυτός μας χάραξε.

Αυτόν τον δρόμο περπάτησαν οι άγιοι, αυτόν περπάτησε η οσία Μαρία που σήμερα εορτάζουμε, σ' αυτόν πρέπει κι εμείς να προχωρήσουμε αν ποθούμε συνάντηση μαζί Του. Ας προσπαθήσουμε έστω και στο τέλος αυτής της αγωνιστικής περιόδου να συλλάβουμε το βαθύτερο της νόημα. Αν έστω και στο τέλος κατανοήσουμε πόσο μεγάλη σημασία έχει για μας η συνάντηση με τον Αναστημένο Χριστό, τότε θα βιώσουμε και το Πάθος και την Ανάσταση όσο ποτέ μέχρι τώρα στη ζωή μας. Τότε με άφατη αγαλλίαση θα αναφωνούμε: «Ιδού γαρ ήλθε δια του Σταυρού χαρά εν όλω τω κόσμω ».

π. Γεώργιος Αλεντάς

Ανακοινώσεις

1. Απόψε **6 μ.μ.** Κατανυκτικός Εσπερινός. Θα ομιλήσει ο Πανοσιολογιώτατος Αρχ. π. Άνθιμος Παπαλεξόπουλος, Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου. Θα τεθούν σε προσκύνηση τεμάχια Ιερών Λειψάνων του Αγίου Μηνά, του Αγίου Τρύφωνος και της Αγίας Θεκλας.
2. Δευτέρα 22 Απριλίου **7- 9:00 π.μ** Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία. Θα τεθούν σε προσκύνηση τεμάχια Ιερών Λειψάνων του Αγίου Μηνά, του Αγίου Τρύφωνος και της Αγίας Θεκλας.
3. Τρίτη 23 Απριλίου **6:00 μ.μ.** Μέγα Απόδειπνο. Απογευματινό κήρυγμα.
4. Τετάρτη 24 Απριλίου **7- 9:00 π.μ** Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία. **6:30 μ.μ.** Βραδινή Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία.
5. Παρασκευή 26 Απριλίου - **9:00 π.μ** Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία. **6 μ.μ.** Κανόνας του Λαζάρου .
6. Σάββατο 27 Απριλίου **7 – 10:00 π.μ.** Όρθρος και Θ. Λειτουργία. **6 μ.μ.** Εσπερινός.

Θα ακολουθήσει πρόγραμμα της Μεγάλης Εβδομάδας καθώς επίσης και της Διακαινησίμου έως την Κυριακή του Θωμά.